

KŁOMIA (5) *sb f*

o jasne, a pochylone.

sg N kłomiã (1). ◇ I kłomią (3) [w tym: -a (2)]. ◇ pl I kłomi(a)mi (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

Rodzaj sieci rybackiej na kabłaku, włók; tragula Mącz; rete parvum arcui ligneo intentum, verriculum

Cn (5) : Iakom ya przesz czelacz sva hy Cmiothkj sve nyenachodzil Skłomya do sthawu Iego ZapWar 1538 nr 2428; Iako my othym wiemy iss on nyelovil ryb pospolithych Szuk linow y karassiow wsthawie czastky dziedzisthwa iego imienya Samoth Siecziami vathami y kłomiami ZapWar 1550 nr 2672, 1538 nr 2520, 2521; Tragula item, Rybny fák/ też kłomia. Mącz 460c.

Cf KŁOMICA, 2. [KŁONICA]

MM